

Dalabotaniska notiser

Thelypteris revisited

Den 10 september 1988 besökte redaktionen Valla mosse i Husby socken, för att med egna ögon få skåda Dalarnas första **kärrbräken**, *Thelypteris palustris*, som beskrevs av Löfgren och Englund i Trollius 21. Sommaren och förhösten hade farit rätt hårt fram med de sköra stänglarna, men merparten av bladskivorna höll sig ännu upprätta i det extrema högvattnet. Efter det myckna regnandet var här nu ett strandkärr, där vattnet stod ett par decimeter över hela mosseytan.

Kärrskogen domineras av klibbal och tall, med inslag av björk och gran. I fältskiktet finner man bl a *skvattram*, *pors*, *knagglestarr* och *blodrot* samt i blötare öppna partier *vattenklöver*, *vasstarr* och *kärrsilja*. Det är i denna senare association man finner kärrbräkenbestånden. En snabb översyn av kärrskogen gav ett saldo på ett drygt tusental bladskivor av kärrbräken, uppdelade på ett par-tre större bestånd. Det största beståndet dominerar helt en blöt gammal vinterväg som leder rätt ut på mossen, strax söder om Löfgren/Englunds fyndplatser.

Bestånden syntes till största delen utgöras av sterila blad, fertila fanns dock spridda, främst i större/äldre tuvor. Hela bilden av förekomsten antyder en betydande ålder hos beståndet, vilket torde vederlägga alla ev. misstankar om utplantering eller avsiktlig inspridning.

Tomas Ljung

Tiotusen gula tallar...

Under en inventering åt skogsvårdsstyrelsen i Dalarna på Korsnäs fjällnära skogsmark inventerade undertecknad bl a vid Grundagssättern i Idre. Varglaven växer här optimalt och förekommer bl a på barken av tallstammar och grenar i tallskog. Jag uppskattade grovt förekomsten inom en rätt stor areal till tiotusen träd med varglav på. Denna siffra har mötts med skepsis och en mer ingående inventering vore på sin plats. Men eftersom hittills ingen har skjutit till pengar till en sådan är antalet tills vidare litet osäkert. En ännu större varglavslokal lär finnas i Norge, om vilken man kan läsa i BLYTTIA nr 1:1997, sid. 29-32.

Bengt Oldhammer

...kunde fått stå kvar!

Bilden på torrakorna i artikeln om Koppången (Trollius nr 22) togs på Skarungmyren 1988. De båda torrakorna till höger på bilden är idag borta. Troligtvis är de nedkapade av älgjägare, som vill ha värmande brasor på passet. Flera älgpass intill denna myr har haft brötvis med talltorrakor upplagda till ved, där varglav långt ifrån alltid har saknats på stockarna. Nu är både tallarna och deras påväxt skyddad från fortsatt ödeläggelse.

Peter Turander/Bengt Oldhammer